

ဇာတိထား

* တည်းဖြတ်သူ၏ အဖွင့်	(က)
* ဆရာဦးမြကြိုင်၏အမှာ	(ဈ)
* စာရေးသူ၏အမှာ	(ဇ)
(၁) မေတ္တာတရား	၁
(၂) ကရုဏာတရား	၇
(၃) မုဒိတာတရား	၁၀
(၄) ဥပေက္ခာတရား	၁၂
(၅) အချိန်တန်ဖိုး	၁၅
(၆) ဘဝတန်ဖိုး	၁၉
(၇) ဘဝတန်ဖိုး-၂	၂၂
(၈) အောင်စိတ်	၂၈
(၉) တွန်းအား	၃၄
(၁၀) သတိပြုပါ	၄၀
(၁၁) မိုက်မဲမှု	၄၉
(၁၂) ငြိမ်းချမ်းရေး	၅၄
(၁၃) တာဝန်နဲ့ ဝတ္တရား	၅၈
(၁၄) တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှု	၆၂
(၁၅) ကိုယ်ချင်းစာတရား	၆၆
(၁၆) စိတ်ချမ်းသာမှု	၆၉

ဇာတိထား

(၁၇) ပရဟိတ	၇၅
(၁၈) အသိပညာ	၈၂
(၁၉) ပကိဏ္ဍက (ရောယှက်ခြင်း)	၉၀
(၂၀) စကား	၉၈
(၂၁) သူတော်ကောင်းတွေ ရှိစေချင်	၁၀၁
(၂၂) အကန်းတို့ရဲ့ ဝင်္ကပါ	၁၀၆
(၂၃) လူဖြစ်ရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်	၁၁၀
(၂၄) စာပေကို ချစ် အနှစ်ကိုရှာ	၁၁၄
(၂၅) တရားမဲ့ရင် အလှမဲ့ပါတယ်	၁၁၇
(၂၆) ဘဝရဲ့ အဆင့်အတန်း	၁၂၀
(၂၇) ပြောင်းလဲခြင်းကို အားပေးပါ	၁၂၃
(၂၈) ခေတ်သစ် ပစ္စန္ဒရစ်	၁၂၆
(၂၉) အဆိုးဆုံးအန္တရာယ်	၁၂၉
(၃၀) စိတ်ထားကောင်းမှ ကံကောင်းပါတယ်	၁၃၂
(၃၁) ခေါင်းဆောင်ကောင်းဆိုတာ	၁၃၄
(၃၂) ဉာဏ်မဲ့ရင် ကံမဲ့ပါတယ်	၁၃၇
(၃၃) အတ္တရုပ်ပုံလွှာ	၁၄၀
(၃၄) စဉ်းစားသင့်တာ စဉ်းစားပါ	၁၄၃
(၃၅) အချိန်တန်ရင် သိလိမ့်မယ်	၁၄၇
(၃၆) အားတင်းထားပါ ကလေးရယ်	၁၅၀
(၃၇) ကျေးဇူးတရားကို နားလည်ပါ	၁၅၄
(၃၈) အမေးရှိရင် အဖြေရှိရမယ်	၁၅၆
(၃၉) လူကြီးလူကောင်း	၁၅၈

(၁၃) တာဝန်နဲ့ ဝတ္တရား

- ❖ ဘာတာဝန်မှ မသိတဲ့လူမှာ ဘာတာဝန်မှ မရှိဘူး။
- ❖ ဘာတာဝန်မှ မရှိတဲ့လူမှာ ဘာမှတန်ဖိုးထားစရာ မရှိဘူး။
- ❖ လောကတာဝန်ကျေပွန်သူဆိုတာ မိမိနေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်လောကရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို မိမိစွမ်းနိုင်ရာဘက်က မြှင့် တင်ဆောင်ရွက်ပေးသွားနိုင်သူသာ ဖြစ်ပါတယ်။
- ❖ တာဝန်ကျေပါ။ ဝတ္တရားကို နားလည်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သံယောဇဉ်တော့ မတွယ်ပါနဲ့။
- ❖ တာဝန်မသိမှုနဲ့ ဝတ္တရားမရှိမှုဟာ တိုးတက်မှုမှန်သမျှကို ဖြိုလှဲပစ်မဲ့ အဓိကရန်သူတွေပါ။
- ❖ တာဝန်နဲ့ ဝတ္တရားကို တကယ်နားလည်တဲ့သူဟာ ဘယ်အရာကိုမှ ဝတ်ကျေတန်းကျေ မလုပ်ဘူး။

မိမိလုပ်ရမဲ့ အလုပ်အပေါ်မှာ ဝတ်ကျေတန်းကျေလုပ်တာ လောက် အဲဒီအလုပ်ကို ဂုဏ်ယုက်စေတာ မရှိ။

လူတိုင်းမှာ တာဝန်ရှိတယ်။ ဝတ္တရားလဲရှိတယ်။ တာဝန်မဲ့၊ ဝတ္တရားမဲ့နေရင်တော့ လူပီသမှုမဲ့နေမှာ သေချာတယ်။

တာဝန်ကို တာဝန်လိုသဘောထားပြီး ဆောင်ရွက်မယ်။ ဝတ္တရားကို ဝတ္တရားလို သဘောထားပြီး ပြုကျင့်မယ်ဆိုရင် အဲဒီလူရဲ့ ဘဝဟာ အောင်မြင်တဲ့ ဘဝပါပဲ။

မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို မေ့လျော့ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ ပင်လယ်ပြင်မှာ ကျောက်ခဲတစ်လုံး လိမ့်ဆင်းကျသွားတာလို ဘာမှ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ပါ။

တာဝန်မဲ့မှုနဲ့ဝတ္တရားပျက်ကွက်မှုတွေများတဲ့ နေရာမှာ ဘာတိုးတက်မှုတွေမှလဲ ရှိမလာနိုင်။ ဘာငြိမ်းချမ်းမှုမှလဲ စီးဆင်းလို့ မလာနိုင်ပါ။

စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မယ်။ "စည်းကမ်းသည် လူ၏ တန်ဖိုး" လို့ ဆိုပေမဲ့ စီးပြီးကန်းတဲ့ စီးကန်းကတော့ ဒေသတစ်ခု (သို့မဟုတ်) နိုင်ငံတစ်ခုကို အမှောင်ကျဖို့ သေချာတယ်။

တာဝန်သိတယ်ဆိုတာ မိမိရောက်ရာ၊ နေရာမှာ မိမိဘက်က ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်မှုကို စဉ်းစားခြင်း၊ ပြောဆိုဆွေးနွေးခြင်း၊ အကြံဉာဏ်ဖလှယ်ခြင်းပင် ဖြစ်တယ်။

တာဝန်ကျေတယ်ဆိုတာက-ထိုစဉ်းစားဆင်ခြင်မှုတွေကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ပေါ်လာအောင် ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တယ်။